Lietas Nr. 15890021616

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī, 2016.gada 21.novembrī

Daugavpils tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis K.Rinčs
piedaloties prokurorei K.Teivānei,
izskatījusi atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, dzimis /datums/, personas kods /personas kods/, Lietuvas Republikas pilsonis, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 190.panta pirmajā daļā,

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ laika periodā līdz 2016.gada 16.aprīlim (precīzs datums izmeklēšanas gaitā nav noskaidrots), pirmstiesas procesā nenoskaidrotā vietā, Baltkrievijas Republikas teritorijā, iegādājās cigaretes paciņās, kuras nolūkā ievest no Baltkrievijas Republikas, Vitebskas apgabala, Braslavas rajona Latvijas Republikas muitošanas teritorijā, apejot muitas kontroli, nedeklarējot un noslēpjot cigaretes no muitas kontroles, ievietoja minētās cigaretes kravas automašīnā (vilcējā) DAF, Lietuvas Republikas valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, un šīs automašīnas piekabes SCHMITZ, Lietuvas Republikas valsts numurs BZ 808, rāmī, noslēpjot ar plastmasas plākšņu palīdzību, lai ievestu Latvijas Republikas teritorijā ar Latvijas Republikā apliekamajiem nodokļiem (muitas, akcīzes un pievienotās vērtības nodokli par preču ievešanu) muitošanai pakļauto preci, noslēpa tabakas izstrādājumus – 35280 cigaretes „Minsk Super Slims" un „Winston" paciņās, marķētās ar Baltkrievijas Republikas akcīzes markām. 2016.gada 16.aprīlī ap plkst. 06.50, /pers. A/ ar kravas automašīnu (vilcēju) DAF, ar Lietuvas Republikas reģistrācijas Nr. /numurs/, iebraucot Latvijas Republikā no Baltkrievijas Republikas puses, šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu Daugavpils novadā, Skrudalienas pagastā, iebrauca Silenes muitas kontroles punktā, kur aizpildīja akcīzes preču pārvietošanas paziņojumu Nr. 0814/16-57233. Paziņojumā viņš norādīja, ka pārved 1200 litrus degvielas transportlīdzekļa degvielas standartā tvertnē, 0,5 l alkoholisko dzērienu un cigaretes 40 gabalu daudzumā. Paziņojumu viņš iesniedza Latvijas Republikas Muitas pārvaldes darbiniekam. /pers. A/, nolūkā nemaksāt Latvijas Republikā apliekamos nodokļus, minētajā automašīnā DAF, noslēptas zem spoilera melnā plēvē un personīgajās mantās, ieveda Latvijas Republikas muitas teritorijā tabakas izstrādājumus – 2200 cigaretes „Minsk Super Slims" un 80 cigaretes „Winston", marķētas ar Baltkrievijas Republikas akcīzes markām. Veicot automašīnas padziļināto muitas kontroli, Valsts ieņēmuma dienesta Muitas pārvaldes darbinieki minētās automašīnas DAF puspiekabes SCHMITZ rāmī atrada 33000 cigaretes „Minsk Super Slims" paciņās, marķētas ar Baltkrievijas Republikas akcīzes markām. Minētās cigaretes 35280 kopējā daudzumā, /pers. A/ ieveda Latvijas Republikas muitas teritorijā, nedeklarējot un noslēpjot tās no muitas kontroles.

Ar savām darbībām /pers. A/ pārkāpa Eiropas Padomes Regulas (EEK) Nr.2913/92 par Kopienu Muitas kodeksa izveidi 59.panta 1.punktu, kurā noteikts, ka visām precēm, kuras nodod kādā muitas procedūrā, ir jābūt deklarētām šai muitas procedūrai. Saskaņā ar likuma „Par akcīzes nodokli" 1.panta otrās daļas 1.punktu tabakas izstrādājumi ir akcīzes prece. Saskaņā ar likuma „Par akcīzes nodokli" 4.panta pirmās daļas 2.punktu cigaretes ir ar nodokli apliekamie tabakas izstrādājumi. /pers. A/ noslēpto un nedeklarēto 35280 cigarešu kopējā vērtība ir 5237,46 EUR, sastāvoša no: cigarešu kopējās muitas vērtības – 724,72 EUR, muitas nodokļa 417,44 EUR, akcīzes nodokļa 3186,32 EUR un pievienotās vērtības nodokļa 908,98 EUR, kas ir ievērojams apmērs. Atbilstoši likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.[1] pantam – atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziegumu, kas izdarīts ievērojamā apmērā, iestājas, ja nozieguma priekšmeta kopējā vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nav bijusi mazāka par desmit tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu. Priekšmetu vērtība nosakāma atbilstoši tirgus cenām vai tām pielīdzinātām cenām nodarījuma izdarīšanas laikā.

Tādā veidā, /pers. A/ ieveda Latvijas Republikas muitas teritorijā muitošanai pakļauto preci, noslēpjot no muitas kontroles un nedeklarējot to – veica kontrabandu ievērojamā apmērā, līdz ar to izdarīja noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 190.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un nodarījuma juridisko kvalifikāciju neapstrīdēja, lūdza skatīt lietu bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, apstiprinot, ka tiesas sēdē izskaidrotās pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un procesuālās sekas viņam ir pilnībā saprotamas. Paskaidroja, ka viņam ir nepilngadīgs bērns, viņš strādā oficiālā darbā, ienākumi mēnesī ir apmēram 1000 *euro*. Noziedzīgo nodarījumu izdarīja, lai gūtu lielākus ienākumus ģimenes uzturēšanai. Izdarīto vaļsirdīgi nožēlo. Lūdza piemērot sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu. Nepiekrita kaitējuma kompensācijas apmēram, lūdza veikt pierādījumu pārbaudi daļā par kompensācijas apmēru.

Tiesas sēdē cietušā pārstāve /pers. J/ pieteikto kaitējuma kompensācijas apmēru uzturēja, neiebilda pret apsūdzētā lūgumu par pierādījumu pārbaudes neveikšanu daļā par noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju. Attiecībā par kaitējuma kompensāciju, kuru neatzina apsūdzētais, liecināja, ka cigaretes ir akcīzes preces un ir apliekamas ar nodokli. Visas darbības ar akcīzes precēm, par kurām nav samaksāts akcīzes nodoklis, ir aizliegtas. Līdz ar to par akcīzes preču aprites kārtības noteikumu pārkāpšanu ir paredzēta atbildība. Valsts ieņēmu dienests ir iestāde, kas nodrošina nodokļu administrēšanu un iekasēšanu valsts ienākumos, tādēļ iestādei ir tiesības prasīt ar noziedzīgo nodarījumu izdarītā kaitējuma atlīdzību. Kopējais valstij nodarītais zaudējums ir 4512,74 *euro*, ko lūdza piedzīt no apsūdzētā.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 190.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums un apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā. Tāpēc, ņemot vērā apsūdzētā lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu daļā par noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, kuru atbalstīja lietas dalībnieki, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, tiesa nolēma neveikt pierādījumu pārbaudi lietā. Līdz ar ko, saskaņā ar

Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa, ņem vērā Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, vērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Tiesa secina, ka, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziegumu par kuru, atbilstoši Krimināllikuma 190.panta pirmajai daļai, paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīga brīvība atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas. Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošos datus tiek konstatēts, ka agrāk viņš nav sodīts. Tāpat tiesa vērtē arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto. Ievērojot šos apstākļus tiesa atzīst par lietderīgu par noziedzīgu nodarījumu piemērot apsūdzētajam naudas sodu, kā to paredz Krimināllikuma 190.panta pirmās daļas sankcija. Tiesas ieskatā apsūdzētajam noteiktais soda veids atbilst viņa personībai, nodarītajam kaitējumam, nodarījumu smagumam un soda mērķim, tas ir, sodīt apsūdzēto par izdarīto, panākt, lai viņš neizdarītu jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētajam konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus.

/pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu ir savas vainas atzīšana un izdarītā vaļsirdīga nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu /pers. A/ atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Ievērojot apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa atzīst par iespējamu noteikt minimālo naudas soda apmēru – piecas minimālās mēnešalgas.

Soda nesamaksāšanas gadījumā, aizstājot to ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, soda laikā ieskaitāma /pers. A/ aizturēšana 2016.gada 16.aprīlī (viena diena), kas saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta sesto daļu atbilst vienai minimālās mēnešalgas daļai.

Mantas konfiskācija netiek piemērota, jo nav konstatēts, ka apsūdzētajam ir manta.

Apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – drošības nauda atgriežama un papildus drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana, atceļams pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Cietušais Valsts ieņēmumu dienests pieteica kaitējuma kompensāciju 4512,74 EUR apmērā, kuru /pers. A/ neatzina.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo un otro daļu, kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par mantisko zaudējumu. Kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. No minētām normām secināms, ka mantiskā kaitējuma atlīdzināšanas pamatā ir personas prettiesiskā rīcība, kuras rezultātā tiek nodarīts mantiskais zaudējums vai citāda veida kaitējums.

Tiesas ieskatā lietā nav iegūti pierādījumi, kas apstiprinātu, ka /pers. A/ darbību rezultātā Latvijas valstij bija nodarīts reāls mantiskais zaudējums nenomaksāto akcīzes nodokļa, muitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa veidā.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. A/ inkriminētās kontrabandas priekšmets – cigaretes – 2016.gada 16.aprīlī bija atrastas un izņemtas Silenes muitas kontrolpunktā, kas ir Latvijas teritorijā esošā pirmā muitas iestāde. (lietas 3.,4.,5.,6.lapa). Tātad Muitas darbinieki aizturēja nelikumīgi vestās cigaretes brīdī, kad cigaretes vēl netika ievestas valsts teritorijā tālāk par pirmo muitas iestādi.

2016.gada 2.maijā atrastās cigaretes tika apskatītas, izņemti cigarešu „Minsk Super Slims" paraugi 200 gab., un cigarešu „Winston" 20.gab paraugi, kas lietā atzīti par lietiskiem pierādījumiem (lietas 48.-53.lapa). 2016.gada 27.aprīlī procesa virzītājs pieņēma lēmumu atlikušās cigaretes ar Baltkrievijas akcīzes markām – „Minsk Super Slims" 35000 gab., un „Winston" 60.gab. – nodot iznīcināšanai Nodrošinājuma valsts aģentūrai (lietas 54.lapa). Izpildot minēto lēmumu, 2016.gada 31.maijā cigaretes bija iznīcinātas (lietas 60.lapa).

Regulas Nr.2913/92 233.panta pirmā punkta d)apakšpunktā noteikts, ka muitas parāds tiek dzēsts, ja preces, par kurām tas ir radies saskaņā ar 202.pantu (pretlikumīgi Kopienas muitas teritorijā ievedot ar ievedmuitas nodokli apliekamās preces), tiek aizturētas sakarā ar to nelikumīgu ievešanu un vienlaicīgi vai vēlāk tiek konfiscētas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 2.panta otro daļu, piemērojot Eiropas Savienības tiesību normu, ņem vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.

Eiropas Savienības Tiesa 2009.gada 2.aprīļa nolēmumā lietā Nr.C-459/07 sniedza izskaidrojumu jēdzienam "preču nelikumīga ievešana" Muitas kodeksa 233.panta pirmā punkta d) apakšpunkta izpratnē. Tiesa šajā sakarā uzsvērusi, ka nosacījums, kas izriet no Muitas kodeksa 233.panta pirmā punkta d) apakšpunkta, ir muitas parāda dzēšanas iemesls, kas ir interpretējams šauri. Šī noteikuma mērķis ir nepieļaut nodokļa uzlikšanu precēm, ko iestādes, sakarā ar to ievešanu Kopienā, ir laikus aizturējušas [noķērušas] un kuras līdz ar to nav bijis iespējams tirgot un tāpēc tās no konkurences viedokļa nav apdraudējušas Kopienas preces. Tiesa „preču pretlikumīgo ievešanu" Muitas kodeksa 233.panta pirmā punkta d)apakšpunkta izpratnē interpretējusi tādējādi, ka šī darbība beidzas brīdī, kad preces šķērsojušas Kopienas muitas teritorijā esošo pirmo muitas kontroles punktu. Šī pretlikumīgas ievešanas pazīmes stingrā interpretācija it īpaši tika pamatota, norādot uz draudiem, ko, no konkurences viedokļa, rada Kopienas muitas teritorijā pretlikumīgi ievestu preču esamība. Ja šādas kontrabandas preces šķērso zonu, kurā atrodas pirmais šajā teritorijā esošais muitas kontroles punkts, ir mazāk iespēju, ka muitas dienesti tās nejauši atklās, veicot negaidītas pārbaudes. Tieši muitas iestādes, kuras stratēģiski novietotas uz ārējām robežām esošajos iebraukšanas punktos, atrodas vislabākajā situācijā, lai stingri pārbaudītu Kopienas muitas teritorijā ievestās preces ar mērķi novērst Kopienu ražotājiem nodarīto negodīgo konkurenci, kā arī nodokļu ieņēmumu zaudējumus, kurus rada krāpniecisks imports.

Eiropas Savienības Tiesa 2010.gada 29.aprīļa spriedumā lietā Nr.C-230/08 atzinusi, ka ar ievestajām precēm saprotamas tādas, kas ir šķērsojušas zonu, kurā atrodas Kopienas muitas teritorijā esošā pirmā muitas iestāde. Minētā sprieduma 66.punktā norādīts, ka apstākļi, kuros preces, kuras to pretlikumīgas ievešanas Kopienas muitas teritorijā brīdī vietējās muitas un nodokļu iestādes ir aizturējušas zonā, kurā atrodas pirmā muitas iestāde pie Kopienas ārējās robežas, un kuras minētās iestādes vienlaicīgi vai vēlāk iznīcinājušas, turklāt [preces] vienmēr palikušas [šo iestāžu] valdījumā, atbilst Muitas kodeksa 233.panta pirmā punkta d)apakšpunktā minētajam jēdzienam „aizturētas un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētas" preces un līdz ar to atbilstoši šai normai muitas parāds tiek dzēsts. Minētajā spriedumā Eiropas Savienības Tiesa ir arī atzinusi, ka Padomes 1977.gada 17.maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 1999.gada 22.oktobra Direktīvu 1999/85/EK, 2.panta 2.punkts, 7.pants un 10.panta 3. punkts ir interpretējami tādējādi, ka preces, kuras vietējās muitas un nodokļu iestādes aizturējušas to ievešanas Kopienas teritorijā brīdī un kuras šīs iestādes vienlaicīgi vai vēlāk iznīcinājušas, turklāt [minētās preces] vienmēr ir palikušas [šo iestāžu] valdījumā, ir uzskatāmas par tādām, kuras nekad nav tikušas ievestas Kopienā, un līdz ar to darbība, par kuru saistībā ar šīm precēm jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis, nav notikusi, un tādējādi šis nodoklis nav kļuvis iekasējams.

Arī Padomes 1992.gada 25.februāra direktīvas Nr.92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību 5.panta pirmajā punktā noteikts, ka akcīzes nodokli uzliek to saražošanas vai importa brīdī, t.i., brīdī, kad prece tiek ievesta Kopienas

teritorijā. Saskaņā ar šī panta trešo punktu, gadījumā, ja uz preci, ievedot to Kopienas teritorijā, attiecina kādu Kopienas muitas procedūru, tad uzskatāms, ka imports notiek tad, kad preces izgājušas Kopienas muitas procedūru. 6.panta 1.punkts noteic, ka akcīzes nodoklis kļūst iekasējams brīdī, kad preces laiž apgrozībā. Laišana apgrozībā nozīmē arī nelikumīgu importu.

Šajā lietā noskaidrots, ka cigaretes no muitas kontroles punkta netika izvestas, bet tika izņemtas un vēlāk iznīcinātas. Līdz ar to darbība, par kuru ir jāmaksā nodokļi valstij (nelikumīgs imports) nav notikusi, cigaretes Latvijas valsts tirgus apritē neienāca un nekādus ekonomiskus zaudējumus Latvijas valsts tautsaimniecībai nenodarīja. Šādos apstākļos atzīstams, ka nav pamata Valsts ieņēmumu dienesta kompensācijas pieteikuma apmierināšanai un aprēķināto muitas nodokļa, akcīzes nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa piedziņai no apsūdzētā /pers. A/, līdz ar to tiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta pieteiktā kaitējuma kompensācija ir jānoraida.

Cietušā pārstāvis pieteiktās mantiskā zaudējuma kompensācijas piedziņas pamatošanai atsaucās uz Regulas Nr.2913/92 233.panta 2.punktu, kurā noteikts, ka, neskarot krimināltiesību normas par muitas noteikumu pārkāpumiem, aizturēšanas un konfiskācijas gadījumā muitas parāds netiek uzskatīts par dzēstu, ja, saskaņā ar dalībvalsts krimināltiesību normām, muitas nodokļi var būt par pamatu soda noteikšanai vai muitas parāds ir pamats kriminālvajāšanai.

Tiesa uzskata, ka cietušā pārstāvis šo Regulas normu interpretē šaurā nozīmē, neņemot vērā jau minēto Eiropas Kopienas Tiesas judikatūru, Eiropas Padomes 1992.gada 25.februāra direktīvu Nr.92/12/EKK „Par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču saglabāšanu, apriti un uzraudzību", kur dots izskaidrojums par brīdi, kad prece skaitās nelikumīgi ievesta Kopienas teritorijā, kā arī par brīdi, kad tiek aprēķināts un dzēsts muitas parāds. Bez tam, personas saukšanas pie krimināatbildības par Krimināllikuma 190.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu pamats ir nevis muitas nodokļi vai muitas parāds, bet kontrabandas sastāva esamība vainīgās personas darbībās. Šāda nostāja pastāv arī Latvijas Augstākās tiesas judikatūrā (*Augstākās tiesas 2016.gada 8.jūnija lēmums lietā Nr. SKK – 323/2016; Augstākās tiesas 2016.gada 21.jūnija lēmums lietā Nr. SKK – 99/2016*).

Nodrošinājuma valsts aģentūras iesniegtajā izdevumu aprēķinā Nr. 653-KL-2016 norādīts ka, ar iepakojumu ar cigaretēm pieņemšanas un iznīcināšanas saistītie izdevumi ir 22,13 *euro,* kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 5.punktam ir procesuālie izdevumi. Līdz ar to minētie izdevumi Nodrošinājuma valsts aģentūras labā ir piedzenami no apsūdzētā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.,4. un 6.apakšpunktu spriedumā norāda, kas darāms ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem, proti: mantu atdod to īpašniekiem; apgrozībā aizliegtās lietas nodod attiecīgajām iestādēm vai iznīcina; lietas, kuras bija paredzētas vai tika izmantotas noziedzīga nodarījuma izdarīšanai, konfiscē, bet, ja tām nav vērtības, — iznīcina.

Ievērojot minētos likuma nosacījumus tiesa atzīst, ka 200 gab. cigaretes „Minsk Super Slims" ar Baltkrievijas Republikas akcīzes preču markām, 20 gab. cigaretes "Winston" ar Baltkrievijas Republikas akcīzes preču markām, kas glabājas ar krimināllietas materiāliem, ir iznīcināmas; akcīzes preču pārvietošanas paziņojums Nr. 0814/16-57233 un CD-R matrica, kurā ierakstīti viedtālruņa Samsung esošā informācija, ir glabājami ar krimināllietas materiāliem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520., 530. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, dzimis /datums/, personas kods /personas kods/, Lietuvas Republikas pilsonis, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 190.panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar naudas sodu piecu minimālo mēnešalgu – 1850 (viens tūkstotis astoņi simti piecdesmit) *euro* – apmērā.

Soda nesamaksāšanas gadījumā, aizstājot to ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, soda laikā ieskaitāma /pers. A/ aizturēšana 2016.gada 16.aprīlī (viena diena), kas saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta sesto daļu atbilst vienai minimālās mēnešalgas daļai.

Drošības līdzekli – drošības naudu 200 (divi simti) *euro* – atgriezt /pers. A/ spriedumam stājoties likumīgā spēkā; papildus drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana – atcelt spriedumam stājoties likumīgā spēkā.

Lietiskos pierādījumus – 200 gab. cigaretes „Minsk Super Slims" ar Baltkrievijas Republikas akcīzes preču markām, 20 gab. cigaretes "Winston" ar Baltkrievijas Republikas akcīzes preču markām, kas glabājas ar krimināllietas materiāliem – iznīcināt; akcīzes preču pārvietošanas paziņojumu Nr. 0814/16-57233 un CD-R matricu – glabāt ar krimināllietas materiāliem.

Noraidīt cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikumu.

Piedzīt no /pers. A/ Nodrošinājuma valsts aģentūras labā procesuālos izdevumus 22,13 *euro* (divdesmit divi *euro* 13 centi), nosakot termiņu labprātīgai samaksai – 30 dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesai desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas (2016.gada 5.decembra), apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis K.Rinčs